

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3C/36/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813203927
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kurjaková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2013:5813203927.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou JUDr. Monikou Kurjakovou v právnej veci navrhovateľky: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. č. XXX, zas. Centrom právnej pomoci - Kancelária Tvrdošín, so sídlom Tvrdošín, Školská 165/2, proti odporcovi: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX, t.č. bytom W. č. XXX, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I/ Odporca N. H., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky Z. H., nar. XX.XX.XXXX sumou po 100 EUR mesačne, a to vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc dňom 29.05.2013.

II/ Zameškané výživné za obdobie od 29.05.2013 do vyhlásenia rozsudku vo výške 217,99 EUR súd odporcovi p o v o ľ u j e splácať v 10 EUR mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

III/ Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/37/2008-79 zo dňa 10.10.2008 v časti týkajúcej sa výživného na navrhovateľku.

IV/ Navrhovateľke sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.05.2013 navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu sumou po 100 EUR mesačne, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám, a to odo dňa podania návrhu z dôvodu, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom o ktorom bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 1P/37/2008-79 zo dňa 10.10.2008, kedy navrhovateľka bola ešte mal. dieťaťom a medzi jej rodičmi došlo k uzavretiu rodičovskej dohody, ktorú súd následne vyššie uvedeným rozsudkom schválil bol odporca zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky sumou po 66,39 EUR. Navrhovateľka poukazovala na to, že v tej dobe bola ešte študentkou strednej školy, pričom v súčasnosti ako plnoletá je už študentkou prvého stupňa denného vysokoškolského štúdia na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici, fakulta prírodných vied, kde náklady spojené s jej vysokoškolským štúdiom ako aj inými výdavkami predstavujú celkove mesačne sumu vo výške 302,90 EUR. Navrhovateľka tvrdila, že nemá možnosť zabezpečiť si iný príjem, keďže svoj celodenný čas venuje príprave na budúce povolanie a okrem sociálneho štipendia, ktoré poberá vo výške 220 EUR nemá žiadny iný príjem ani majetok. Jej matka je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi v sume 34,95 EUR mesačne, okrem toho poberá prídavky

na 5 detí. Navrhovateľka tiež poukazovala na skutočnosť, že odporca výživné na ktoré bol zaviazaný neplatí vôbec, ona poberá náhradné výživné.

Odporca sa k podanému návrhu navrhovateľky písomne nevyjadril.

O návrhu navrhovateľky súd rozhodol na pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 12.12.2013 na ktorom pojednávaní vypočul tak navrhovateľku ako aj odporcu, pričom vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dokladmi predloženými navrhovateľkou, ktoré doklady sa nachádzajú v spise. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je v plnom rozsahu dôvodný a preto tomuto aj vyhovel, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 62 ods. 1,2,4 Zákona o rodine

(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine

(1) Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci súd mal preukázané, a to z rodného listu navrhovateľky (čl. 4), že táto je dcérou odporcu a U. H., rod. M., rovnako aj tú skutočnosť, že navrhovateľka bola študentkou dennej formy štúdia na fakulte prírodných vied Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, ako tak v akademickom roku 2012/2013, ako aj 2014/2015. Tieto skutočnosti mal súd preukázané z potvrdenia o štúdiu (návšteve školy), ktoré navrhovateľka súdu predložila (viď čl. 5,25). Z ďalších listinných dokladov, a to z príjmového dokladu vystaveného Správou účelových zariadení Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, ako aj z vyjadrenia navrhovateľky mal súd preukázané, že navrhovateľka ako študentka dennej formy štúdia na vyššie uvedenej Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici býva na školskom internáte, kde platí nájomné vo výške 51 EUR mesačne (viď čl. 24 druhá strana spisu). Navrhovateľka vypovedala, že cestovné na MHD v Banskej Bystrici ju stojí 0,40 EUR za jeden lístok od internátu do školy, čiže mesačne 8 EUR. Náklady má aj s cestovaním z B. C. do Námestova a z Námestova do Banskej Bystrice, kde cestuje za cestovný lístok, čo mesačne vychádza 40 EUR. Tieto skutočnosti navrhovateľka preukázala predložením cestovných lístkov z vyššie uvedených miest (viď čl. 24 druhá strana spisu). Ako ďalšie výdavky navrhovateľka zdokladovala náklady súvisiace s nákupom školských potrieb a s nákupom školských podmienok (viď čl. 24). Navrhovateľka rovnako zdokladovala aj výdavky súvisiace s platením poisťného na životnú poisťku v sume 20,10 EUR mesačne (čl. 24), ako aj doklady súvisiace s dobíjaním kreditu. Súd ďalej z rozhodnutia Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, fakulta prírodných vied zistil, že navrhovateľka je poberateľkou sociálneho štipendia, a to vo výške 220 EUR mesačne od 01.10.2012 do 30.06.2013 a vo výške 225 EUR mesačne od 01.11.2013 do 30.06.2014. V neposlednom rade z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1P/37/2008 súd zistil, že naposledy o výživnom pre vtedy mal navrhovateľku bolo rozhodované rozsudkom zo dňa 10.10.2008. Z obsahu trestného rozkazu tunajšieho súdu č.k. 4T/109/2012 - 99 zo dňa 28.11.2012 súd zistil, že odporca bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy (viď čl. 9).

Pokiaľ sa jedná o odporcu zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo zo dňa 30.10.2013 (čl. 22) súd zistil, že odporca je od 18.01.2013 zaradený ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove, kde táto evidencia naďalej trvá. Z ďalšej správy príslušného úradu oddelenie štátnych sociálnych dávok vyplýva, že odporca nepoberá žiadne štátne sociálne dávky (viď čl. 23). Odporca ďalej vypovedal, že žije v rodinnom dome svojej priateľky a ktorá ho aj živí, a ktorej príjem tvorí opatrovateľský príspevok vo výške 150 EUR, keďže táto sa stará o svojho otca. Tiež uviedol, že predtým ako bol evidovaný ako nezamestnaný pracoval v oblasti stavebníctva, ako stavebný robotník na živnosť, pričom v súčasnosti si živnosť nevybaví preto, lebo by musel platiť odvody a popri tom ešte aj výživné, čiže sa mu to neoplatí. Tvrdil, že sa bol viac krát informovať na prácu, ale všade mu povedali, že treba mať na to odborné školenie, konkrétne pracovníka na vysokozdvížný vozík, o ktorú prácu mal záujem, na ktoré školenie však nakoniec nešiel aj napriek tomu toto bolo bezplatné, preplácané príslušným úradom práce, keďže malo trvať až tri mesiace. V prípade keby pracoval ako píľčík potreboval by píľku a obe píľky ktoré mal sú u manželky na dome a tieto sú aj tak nevyhovujúce, lebo to nie sú drahé píľky ale len lacnejšie píľky a on peniaze na kvalitnú pílu nemá.

Ako už bolo uvedené vyššie z vykonaného dokazovania mal súd za to, že v možnostiach ako aj schopnostiach otca je platiť výživné požadované navrhovateľkou, keďže výživné v takto stanovenej výške bude pokrývať viac menej len výdavky navrhovateľky v súvislosti s jej pobytom na internáte a cestovným po Banskej Bystrici, ako aj z Banskej Bystrice do B. a späť. Je potrebné, aby si odporca ako povinný rodič uvedomil, že jeho vyživovacia povinnosť k dieťaťu, teda k navrhovateľke trvá až do času pokiaľ táto nie je schopná sama sa živiť, pričom táto v tomto konaní preukázala, že túto schopnosť zatiaľ nenadobudla. V konaní odporca síce preukázal, že je od januára 2013 evidovaný ako nezamestnaný, avšak táto skutočnosť bez ďalšieho nemá vplyv na plnenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča. Odporca nepoberá žiadne štátne sociálne dávky, necháva sa živiť od svojej priateľky. Takýto postup odporcu súd považuje za nezodpovedný obzvlášť za situácie, keď odporca má vyživovaciu povinnosť nie len voči navrhovateľke, ako voči plnoletému dieťaťu, ale aj voči ďalším trom mal. deťom (viď čl. 43 spisu, inak rozsudok tunajšieho súdu č.k. 7P/33/2013-55). Súd teda s poukazom na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určovaní výšky výživného prihliadol na odôvodnené potreby navrhovateľky, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu mal za to, že v možnostiach tohto je, aby prispieval na výživu svojho plnoletého dieťaťa v stanovenej výške.

Keďže súd určil výživné od podania návrhu vzniklo od tohto obdobia do vyhlásenia rozsudku odporcovi zameškané výživné vo výške 217,99 EUR, ktoré súd odporcovi povolil splácať v 10 EUR mesačných splátkach spolu s bežným výživným, a to vzhľadom k jeho ďalším trom vyživovacím povinnostiam voči mal. deťom, s tým že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky odporca stráca výhodu splátok.

O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že navrhovateľke, ktorá bola inak v spore úspešná ako strana konania, keďže navrhovateľka si náhradu trov konania žiadnu neuplatnila, súd postupoval s poukazom na ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho
doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 OSP ods. 1, 2 v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(3) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z.).